Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

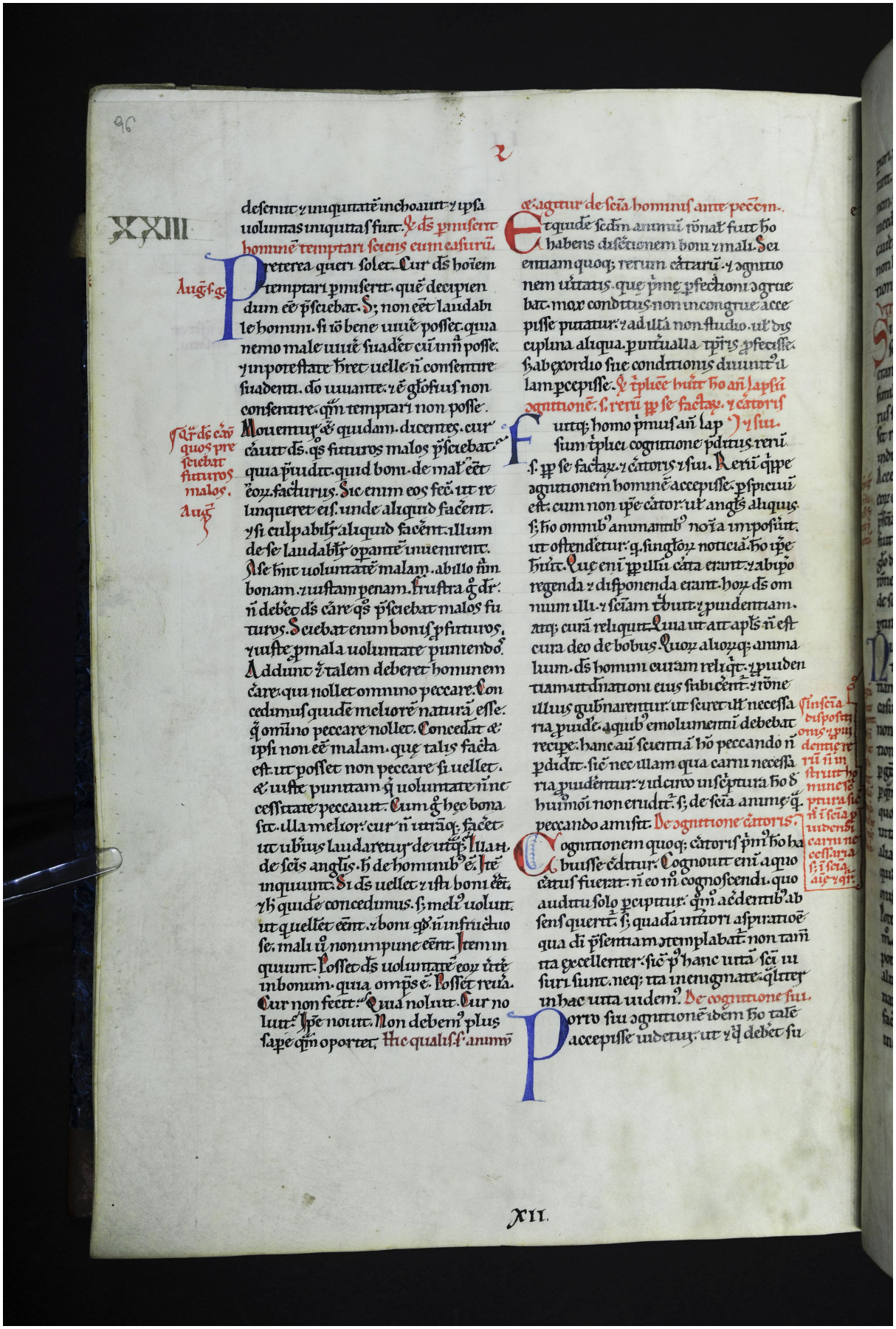

96

XXIII

desenit. ⁊ uniquitate inchoauit. ⁊ ipsa uoluntas uniquitas fuit. ¶ ds pmisert hominē temptari sciens eum casurū.

Aug. l. g.

Preterea queri solet. Cur ds hoiem temptari pmisert. quē decipiendum eē pscibat. S; non eēt laudabile hominī. si rō bene uuē posset. quia nemo male uuē suadet cui inn posse. ⁊ in potestate habet uelle ñ consentire suadenti. dō uuante. ⁊ ē glosius non consentire. qm temptari non posse.

Aug. Cur ds eos quos prescibat futuros malos.

Mouentur. ē quidam. dicentes. cur cāuit ds. qs futuros malos pscibat. quia pūidit. quid boni. de mal eēt eos facturus. Sic enim eos fec. ut relinqueret eis. unde aliquid facerent. ⁊ si culpabiliter aliquid facerent. illum de se laudabiliter opantē inuenirent. Ipse hnt uoluntatē malam. ab illo ñm bonam. ⁊ iustam penam. frustra g dr. ñ debet ds cāre qs pscibat malos futuros. Sciebat enim bonis p futuros. ⁊ iuste pmala uoluntate puniendos. Addunt. ⁊ talem deberet hominem cāre. qui nollet omnino peccare. Concedimus quidē meliorē naturā esse. q omino peccare nollet. Concedat ē ipsi non eē malam. quē talis facta est. ut posset non peccare si uellet. ē iuste puniram q uoluntate ñ necessitate peccauit. Cum g hec bona sint. illa melior. cur ñ utrāq; faceret ut ubius laudaretur de utrq; Illa ⁊ de scis anglis. h de hominib ē. Ite inquiunt. Si ds uellet. ⁊ isti boni eēt. ⁊ h quidē concedimus. s; meli uolunt. ut quellet eēt. ⁊ boni qn ñ in fructuose. mali ū non impune eēt. Item inquiunt. Posset ds uoluntatē eos utē in bonum. quia omps ē. Posset reuā. Cur non fecit. Quia noluit. Cur noluit. Ipse nouit. Non debem plus sape qm oportet. Hic qualis s. animi ē agitur de scia hominis ante peccm.

Et quidē secūm animū rōnat fuit ho habens discretionem boni ⁊ mali. Sciebat quoq; rerum cātarū. ⁊ agnitionem uitatis. quē pmē pfectioni agrebat. max conditus non incongrue accepisse putatur. ⁊ ad illā non studio. ut dscipline aliqua. puntualia tpis pfecisse. habē cordio sue conditionis duuinū ulam pcepisse. ¶ tplicē hūt ho añ lapsū agnitionē. s. rerū pp se factay. ⁊ cātoris

Fuit q; homo pmus añ lapsum tplici cognitione pditus rerum. s. pp se factay. ⁊ cātoris ⁊ sui. Rerū qipe agnitionem hominē accepisse. pspicuū est. cum non ipe cātor. ut angls aliquis. s; ho omnib animalib noīa imposuit. ut ostendetur. q. singlōr noticia ho ipe hūt. Quē enī pp ulū cāta erant. ⁊ ab ipo regenda ⁊ disponenda erant. hoī ds omnium ulū. ⁊ scīam tbuit. ⁊ pūidentiam. atq; curā reliquit. Qua ut aut apls ñ est cura deo de bobus. Quor aliorq; animalium. ds hominī curam reliqt. ⁊ pūidentiam ut dnationi eius subicēt. ⁊ rōne ulius gubnarentur. ut seuet ut necessaria pūidē. aquib emolumentū debebat recipe. hanc aū scientiā hō peccando ñ pdidit. sic nec ullam qua carni necessaria pūidentur. ⁊ ul curo uiscēpura ho hūmōi non erudit. s; de scia animē q. peccando amisit. De agnitione cātoris.

s. in scia dispositionis. qui demē rerū ñ instruit hominē ē prius sicut ñ i scia pūidendi carni necessaria s; i scia aīe ⁊ qr.

Cognitionem quoq; cātoris pm ho habuisse ēdtur. Cognouit enī a quo cātus fuerat. ñ eo m cognoscendi. quo audiru solo percipitur. qm ē dentib ab sensi querit. s; quada uitori aspiratione qua di psentiam intemplabat. non tamen tta excellenter. sic p hanc uitā scī uiuri sunt. neq; tta inenignate. qlitē in hac uita uidem. De cognitione sui.

Porro sui agnitionē idem ho tale accepisse uidetur. ut ⁊ q debet su

XII.